

gibe Domstolene et stort Spillerum ved Straffens Fastsættelse, saaledes at de paa den ene Side kunne lade de Baagjældende slippe med en ikke stor Bengebøde, men paa den anden Side ogsaa kunne anvende en mere sødelig Straf. At de Baaben, som ulovligt ere anskaffede, uddelte eller benyttede, blive at konfiskere til Fordel for Statskassen, er kun en Anvendelse af det i almindelig borgerlig Straffelov § 34 indeholdte Princip, og vilde formentlig blive antaget af Domstolene, selv om det ikke var udtrykkeligt udtalt; men da nærværende Lov falder udenfor den almindelige borgerlige Straffelovs Omraade, og det saaledes kunde være Gjenstand for Tvivl, om Analogien af demes

§ 34 i dette Tilfælde var anvendelig, er det fundet rigtigt at lade Loven indeholde en udtrykkelig Udtalelse om dette Punkt. Det Samme gjælder med Hensyn til Anvendelsen af almindelig borgerlig Straffelovs Grundsetninger i Henseende til Meddelagtighed i eller Forsøg paa Overtrædelse af de i Loven indeholdte Forbud.

§ 3 angives det, hvilke Myndigheder det overlades at afgjøre, om Tilladelsen skal gives. Skjønt maaste overflødig, er det dog fundet rigtigt at udtale, at den givne Tilladelse til enhver Tid kan tages tilbage, noget som i den Grad følger af sig selv, at ingen videre Motivering deraf behøves.